تا زمانی که آتشی از سرزمین حجاز پیدا نشود و روشنایی آن، گردن شترها را در بصری فرا نگیرد، قیامت برپا نخواهد شد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ تُضِيءُ أَعْنَاقَ الإِبِلِ بِبُصْرَى»: «تا زمانی که آتشی از سرزمین حجاز پیدا نشود و روشنایی آن، گردن شترها را در بُصری فرا نگیرد، قیامت برپا نخواهد شد».

[صحیح است] [متفق علیه]

قیامت بر پا نمی شود تا آتشی از مکه و مدینه و اطراف آنها خارج شود که در اثر آن گردن شتران در شهر بصری در شام نورانی می گردد. در سال 654 هجری آتشی در مدینه بر پا شد؛ آتش بزرگی بود که از سمت شرقی مدینه خارج شد و همه ی شامیان و ساکنان سایر شهرها متوجه آن شدند و علمای معاصر آن، مانند نووی و قرطبی و ابوشامه ذکر آن را در کتاب های شان آوردند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/11216